

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 34/22
Luxembourg den 23. februar 2022

Domme i sagerne T-834/17 og T-540/18
United Parcel Service mod Kommissionen og ASL Aviation Holdings og ASL
Airlines (Ireland) mod Kommissionen

Retten frifinder Kommissionen i to erstatningssøgsmål anlagt af UPS og ASL Aviation Holdings

De to selskaber krævede erstatning for den økonomiske skade, som de angiveligt havde lidt som følge af, at Kommissionens afgørelse, hvorved en anmeldt fusion blev erklæret uforenelig med det indre marked, var ulovlig

Ved afgørelse af 30. januar 2013 (herefter »den omtvistede afgørelse«)¹ erklærede Europa-Kommissionen, at en anmeldt fusion mellem United Parcel Service, Inc. og TNT Express NV (herefter »TNT«), som er to virksomheder, der er aktive på markederne for internationale tjenesteydelser med ekspresudbringning af småpakker, var uforenelig med det indre marked.

Samtidig med, at UPS offentligt meddelte, at selskabet opgav denne fusion, anlagde det sag for Retten med påstand om annullation af den omtvistede afgørelse. Ved dom af 7. marts 2017² tiltrådte Retten dette søgsmål, og ved dom af 16. januar 2019³ forkastede Domstolen den appel, som Kommissionen havde iværksat til prøvelse af denne dom.

I mellemtiden havde Kommissionen erklæret en anmeldt fusion mellem TNT og FedEx Corp., der var UPS' konkurrent, forenelig med det indre marked⁴.

I slutningen af 2017 anlagde UPS sag mod Kommissionen med påstand om erstatning for den økonomiske skade, som selskabet angiveligt havde lidt som følge af, at den omtvistede afgørelse var ulovlig⁵. I 2018 blev der desuden anlagt et erstatningssøgsmål af selskaberne ASL Aviation Holdings DAC og ASL Airlines (Ireland) Ltd (herefter samlet »ASL«), der inden vedtagelsen af den omtvistede afgørelse havde indgået kommercielle aftaler med TNT, som skulle gennemføres efter godkendelsen af fusionen mellem UPS og TNT⁶.

Rettens Syvende Udvidede Afdeling frifinder Kommissionen i disse to erstatningssøgsmål.

Rettens bemærkninger

Frifindelse af Kommissionen i erstatningssøgsmålet anlagt af UPS (sag T-834/17)

Med erstatningssøgsmålet gjorde UPS gældende, at Kommissionen ved vedtagelsen af den omtvistede afgørelse begik tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelser af EU-retten til, at Unionen ifaldt ansvar uden for kontraktforhold. Ifølge UPS havde Kommissionen for det første tilsidesat selskabets procedurmæssige rettigheder under den administrative procedure, for det andet tilsidesat begrundelsespligten og for det tredje begået fejl ved den materielle vurdering af den anmeldte fusion.

¹ Kommissionens afgørelse C(2013) 431 af 30.1.2013 om en fusions uforenelighed med det indre marked og EØS-aftalen (sag COMP/M.6570 – UPS/TNT Express); jf. ligeledes Kommissionens pressemeddelelse IP/13/68.

² Rettens dom af 7.3.2017, United Parcel Service mod Kommissionen, sag [T-194/13](#) (jf. ligeledes [PM nr. 23/17](#)).

³ Dom af 16.1.2019, Kommissionen mod United Parcel Service, [C-265/17 P](#) (jf. ligeledes [PM nr. 3/19](#)).

⁴ Afgørelse af 8.1.2016 om en fusions forenelighed med det indre marked og EØS-aftalen (sag M.7630 – FedEx/TNT Express), hvoraf et resumé er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT 2016, C 450, s. 12).

⁵ Sag T-834/17, United Parcel Service mod Kommissionen.

⁶ Sag T-540/18, ASL Aviation Holdings og ASL Airlines (Ireland) mod Kommissionen.

Indledningsvis bemærker Retten, at for at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold, skal tre kumulative betingelser være opfyldt, nemlig at der er sket en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en retsbestemmelse, der tillægger borgerne rettigheder, at der er påvist en skade, og at der er en direkte årsagsforbindelse mellem tilsidesættelsen og den påførte skade.

I første række foreholdt UPS Kommissionen med hensyn til den angivelige tilsidesættelse af selskabets proceduremæssige rettigheder under den administrative procedure, at denne institution hverken havde meddelt det den endelige udgave af den økonometriske model, som tjente som grundlag for analysen af den anmeldte fusions virkninger på priserne, eller kriterierne for vurderingen af effektivitetsgevinsterne som følge af denne fusion. Desuden gjorde UPS gældende, at Kommissionen havde tilsidesat selskabets ret til aktindsigt i oplysningerne fremlagt af FedEx under den administrative procedure.

Hvad angår den manglende meddelelse af den seneste udgave af den økonometriske model, som Kommissionen anvendte, bemærker Retten, at Kommissionen i medfør af gældende lovgivning faktisk var forpligtet til at gøre UPS bekendt med denne seneste udgave. Eftersom Kommissionen i denne forbindelse havde et stærkt begrænset eller ikke eksisterende skøn, begik den en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af UPS' ret til forsvar ved ikke at meddele selskabet denne model. Henset til retspraksis om overholdelse af retten til forsvar og til Domstolens dom af 16. januar 2019 var denne tilsidesættelse af UPS' rettigheder endvidere ikke undskyldelig som følge af den angiveligt manglende klarhed om EU-retten, som Kommissionen påberåbte sig.

Retten forkaster ligeledes Kommissionens forsvar udledt af den omstændighed, at der var gået talrige udvekslinger med UPS forud for færdiggørelsen af den økonometriske model. Ved ikke at meddele den endelige udgave af den økonometriske model fraveg Kommissionen ikke alene et proceduremæssigt krav, som skal sikre EU-fusionskontrolprocedurens lovlighed samt rimeligheden heraf, men den stillede ligeledes UPS i en situation, hvor selskabet ikke havde mulighed for at få kendskab til en del af begrundelsen for den omtvistede afgørelse.

Hvad angår den manglende meddelelse til UPS af kriterierne for vurderingen af effektivitetsgevinsterne som følge af den anmeldte fusion bemærker Retten derimod, at ingen bestemmelse i de gældende EU-retlige regler om fusionskontrol pålægger Kommissionen på forhånd og abstrakt at fastlægge de specifikke kriterier, som den påtænker at lægge til grund for at kunne anerkende, at en effektivitetsgevinst kan anses for at være påviselig. På denne baggrund var UPS' argumentation, der tilsigtede at godtgøre, at Kommissionen havde pligt til at meddele selskabet de specifikke kriterier og bevistærskler, som den havde til hensigt at anvende for at afgøre, om hver enkelt påberåbte effektivitetsgevinst var påviselig, retligt ugrundet.

Retten forkaster desuden argumentationen om, at Kommissionen havde tilsidesat UPS' ret til aktindsigt i visse dokumenter, som FedEx havde fremlagt for Kommissionen under den administrative procedure. Eftersom UPS ikke havde udøvet sin ret til aktindsigt rettidigt og efter den foreskrevne fremgangsmåde i gældende lovgivning (ingen klage til høringskonsulenten), opfyldte selskabet nemlig ikke betingelserne for at få erstatning for en skade, der angiveligt fulgte af en tilsidesættelse af disse rettigheder.

I anden række bemærker Retten med hensyn til Kommissionens angivelige tilsidesættelse af begrundelsespligten, at en utilstrækkelig begrundelse principielt ikke i sig selv kan udløse Unionens erstatningsansvar.

I tredje række bemærker Retten med hensyn til fejlene ved den materielle vurdering af den anmeldte fusion, idet den bekræfter, at Kommissionen har begået visse fejl, at disse fejl ikke udgjorde tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelser af EU-retten til, at Unionen ifaldt ansvar uden for kontraktforhold. I denne forbindelse præciserer Retten, at selv om Kommissionen under tilsidesættelse af sine egne regler (bedste praksis ved fremlæggelse af økonomiske beviser) havde anvendt en økonometrisk model, der mærkbart afveg fra den sædvanlige praksis på det økonomiske område, havde denne institution et betydeligt skøn ved fastlæggelsen af nævnte model. For at foretage sin analyse af den anmeldte fusions virkninger støttede Kommissionen sig desuden ikke udelukkende på nævnte økonometriske model, men foretog ligeledes en generel

analyse af kendetegnene ved det pågældende marked, hvorved den fremhævede nævnte markeds art og kendetegn og konsekvenserne af den påtænkte transaktion.

I sidste række fastslår Retten, at UPS ikke havde godtgjort, at der forelå åbenbare og alvorlige fejl i vurderingen af, om de angivelige effektivitetsgevinster var påviselige, eller af FedEx' konkurrencemæssige stilling i den påtænkte fusion, eller at der forelå indicier for en forskellig behandling i afgørelsen om transaktionen mellem FedEx og TNT og i den omtvistede afgørelse.

Efter således at have konstateret, at den tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af UPS' proceduremæssige rettigheder under den administrative procedure var begrænset til den manglende meddelelse af den seneste udgave af den økonometriske model, som Kommissionen havde anvendt til at analysere den anmeldte fusions virkninger på priserne, undersøger Retten dernæst, om der var en direkte årsagsforbindelse mellem denne ulovlighed og den skade, som UPS havde påberåbt sig, nemlig for det første omkostningerne forbundet med selskabets deltagelse i proceduren for kontrol med den anmeldte fusion mellem FedEx og TNT, for det andet betalingen af en kontraktbestemt godtgørelse for opsigelse af fusionsaftalen indgået med TNT og for det tredje manglende indtægter som følge af den manglende mulighed for at gennemføre denne fusionsaftale.

Hvad indledningsvis angår UPS' deltagelse i proceduren for kontrol med den anmeldte fusion mellem FedEx og TNT konstaterer Retten, at det er åbenbart, at denne deltagelse skyldtes selskabets frie valg. Tilsidesættelsen af UPS' proceduremæssige rettigheder i proceduren for kontrol med fusionen mellem selskabet selv og TNT kunne således ikke anses for at være den afgørende årsag til omkostningerne forbundet med selskabets deltagelse i proceduren for kontrol med fusionen mellem FedEx og TNT. Henset til, at betalingen af godtgørelse for opsigelse udsprang af en kontraktlig forpligtelse, der fulgte af fusionsaftalen mellem UPS og TNT, kunne de ulovligheder, som den omtvistede afgørelse var behæftet med, heller ikke være den afgørende årsag til betalingen af denne godtgørelse til TNT.

Hvad endelig angår UPS' angivelige manglende indtægter bemærker Retten, at det ikke kunne antages, at fusionen uden tilsidesættelsen af UPS' proceduremæssige rettigheder i proceduren for kontrol med fusionen mellem selskabet selv og TNT ville være blevet erklæret forenelig med det indre marked. UPS havde endvidere hverken godtgjort eller fremlagt oplysninger, der gav Retten mulighed for at konkludere, at Kommissionen uden denne tilsidesættelse ville have erklæret nævnte fusion forenelig med det indre marked. Desuden bevirkede den omstændighed, at UPS gav afkald på den påtænkte fusion fra tidspunktet for meddelelsen af den omtvistede afgørelse, at enhver direkte årsagsforbindelse mellem den konstaterede ulovlighed og den anførte skade blev brudt.

På baggrund af det ovenstående fastslår Retten, at UPS ikke har godtgjort, at tilsidesættelsen af selskabets proceduremæssige rettigheder i proceduren for kontrol af fusionen mellem selskabet selv og TNT var den afgørende årsag til den påberåbte skade. Den frifinder således Kommissionen i det hele.

Frifindelse af Kommissionen i erstatningssøgsmålet anlagt af ASL (sag T-540/18)

Det erstatningssøgsmål, som ASL anlagde, tilsigtede erstatning for de angivelige manglende indtægter, der skyldtes, at det som følge af den omtvistede afgørelse blev umuligt at gennemføre de kommercielle aftaler indgået med TNT. Til støtte for denne påstand påberåbte ASL sig Kommissionens tilsidesættelse af deres grundlæggende rettigheder og af UPS' grundlæggende rettigheder samt alvorlige og åbenbare fejl ved Kommissionens vurdering af fusionen mellem UPS og TNT.

I første række fastslår Retten, at ASL ikke som grundlag for deres egen påstand om erstatning kunne påberåbe sig en tilsidesættelse af UPS' ret til forsvar i proceduren for kontrol med fusionen mellem sidstnævnte og TNT. Det følger nemlig af Rettens faste praksis, at det er nødvendigt, at den beskyttelse, som den bestemmelse, der påberåbes til støtte for et erstatningssøgsmål, er

effektiv i forhold til den person, der påberåber sig den, og følgelig, at denne person er blandt de personer, som den pågældende bestemmelse tillægger rettigheder.

I anden række forkaster Retten ASL's argumentation om, at Kommissionen i forbindelse med proceduren for kontrol med fusionen mellem UPS og TNT havde tilsidesat deres grundlæggende rettigheder, og navnlig deres ret til god forvaltning, der er sikret i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som ugrundet. I denne henseende præciserede Retten, at for så vidt som ASL frit havde valgt ikke at deltage i denne procedure, kunne selskaberne ikke påberåbe sig Kommissionens angivelige tilsidesættelse af deres grundlæggende rettigheder inden for rammerne af denne procedure.

I tredje række afviser Retten anbringendet om alvorlige og åbenbare fejl ved Kommissionens vurdering af fusionen mellem UPS og TNT, eftersom ASL i denne henseende blot havde henvist til stævningen indleveret af UPS i sag T-834/17.

På baggrund af disse betragtninger frifinder Retten Kommissionen, idet den fastslår, at ASL ikke har godtgjort, at den omtvistede afgørelse er behæftet med tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelser af EU-retten.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annulationssøgsmål tilsigter annulation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annulationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

Dommene (sagerne [T-834/17](#) og [T-540/18](#)) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106